PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)
2005. gada 13. jūlijā *

Lieta T-40/03

Julián Murúa Entrena, ar dzīvesvietu Elsjego [*Elciego*] (Spānija), ko pārstāv I. Teminjo Senisjeross [*I. Temiño Ceniceros*], advokāts,

prasītājs,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv I. de Medrano Kavaljero [*I. de Medrano Caballero*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā –

* Tiesvedības valoda — spāņu.

Bodegas Murúa, SA, Elsjego, ko pārstāv H. Gonsaless Aparisio [*J. González Aparicio*], advokāts,

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2002. gada 9. decembra lēmumu (lieta R 599/1999-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *Bodegas Murúa, SA* un Hulianu Murua Entrenu [*Julián Murúa Entrena*].

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši P. Mengoci [*P. Mengozzi*] un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*],

sekretārs H. Palasio Gonsaless [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 10. februārī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 7. augustā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 23. jūlijā,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 9. martā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1996. gada 1. aprīlī prasītājs Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas grafiskas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir grafisks apzīmējums, kas attēlots šādi:

3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 33. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "vīns".

4 1997. gada 11. augustā preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 14/97.

5 1997. gada 10. novembrī uzņēmums *Bodegas Murúa, SA* (turpmāk tekstā — "persona, kas iestājusies lietā"), pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus.

6 Iebildumu pamatojumā bija norādīti Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie iemesli. Iebildumi bija balstīti, no vienas puses, uz Spānijā 1978. gada 20. decembrī Nr. 865 063 reģistrētu vārdisku preču zīmi "MURÚA" un, no otras puses, uz 1984. gada 20. martā ar Nr. 482 779 reģistrētu un Vācijā, Francijā, Austrijā, Šveicē un Beniluksa valstīs aizsargātu starptautisku vārdisku preču zīmi "MURÚA". Abas šīs preču zīmes apzīmē šādam aprakstam atbilstošās preces: "visu veidu vīni", kas ietilpst 33. klasē.

7 1999. gada 2. jūlijā Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus un atteica Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

8 1999. gada 30. novembrī prasītājs ITSB iesniedza apelāciju par Iebildumu nodaļas lēmumu.

9 Ar 2002. gada 9. decembra lēmumu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju otrā padome apstiprināja Iebildumu nodaļas lēmumu un apelāciju noraidīja.

10 Būtībā Apelāciju padome uzskatīja, ka konfliktējošās preču zīmes apzīmē identiskas preces un ka reģistrācijai pieteiktās Kopienas preču zīmes dominējošā vārdiskā sastāvdaļa, ietverot elementu "Murúa" kā pirmo uzvārdu, ir identiska ar personas, kas iestājusies lietā, agrākām vārdiskām preču zīmēm, un tādējādi starp konfliktējošām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja.

Lietas dalībnieku prasījumi

11 Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, kopīgi atlīdzināt tiesāšanās izdevumus vienādās daļās.

12 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

13 Prasītājs izvirza vienu pamatu — apgalvojumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

14 Pēc vispārēja izklāsta, ka no judikatūras izrietošo preču un preču zīmju līdzības savstarpējās saistības principu noteiktos apstākļos var atstāt bez ievērības, prasītājs vispirms iebilst Apelāciju padomei, ka tā savā pārbaudē kļūdaini ir aprobežojusies ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko elementu, neveicot visaptverošu konfliktējošo apzīmējumu salīdzinājumu. No prasītāja viedokļa, Apelāciju padomes pieļautās kļūdas parādās trijās konfliktējošo apzīmējumu salīdzināšanas stadijās — vizuālajā, fonētiskajā un konceptuālajā.

15 Attiecībā uz apzīmējumu vizuālo salīdzinājumu prasītājs atgādina, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir grafiska preču zīme, kas sastāv no koku un vīna lauku ieskautas lauku saimniecības attēla tās augšējā daļā un ģerboņa, virs kura izvietoti vārdi "Julián Murúa Entrena", tās apakšējā daļā. Atbilstoši prasītāja uzskatam, šo grafisko elementu esamība ļauj izslēgt sajaukšanas iespēju ar agrāko preču zīmi. Tātad, saskaņā ar prasītāja viedokli, veikt tikai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā elementa vērtējumu nozīmētu pārkāpt — kā tas ir Apstrīdētajā lēmumā — konfliktējošo apzīmējumu visaptveroša salīdzinājuma principu. Turklāt prasītājs uzsver faktu, ka vīnu nozarē un atbilstoši Padomes 1999. gada 17. maija Regulai (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp.) etiķetei ir īpaša nozīme kā preci identificējošam elementam no patērētāja viedokļa. Tāpēc reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais un grafiskais elements, precīzāk, vīna etiķetes, ir jāuzskata par vienotiem.

16 Attiecībā uz fonētisko salīdzinājumu prasītājs norāda, ka konfliktējošajos apzīmējumos sakrīt tikai vārda "Murúa" esamība, kas ir vienīgais agrākās preču zīmes vārdiskais elements, turpretī reģistrācijai pieteikto preču zīmi veido vārds un uzvārdi — "Julián Murúa Entrena". Ja prasītājs piekrīt, ka vārda *Julián* lietojums ir samērā izplatīts, viņš uzsver turpretī, ka personvārdu "Murúa" un "Entrena" kombinācija ir diezgan reta un tai piemīt unikāls un atšķirīgs raksturs, un no fonētiskā viedokļa tā ir viegli atšķirama. Tātad prasītājs nepiekrīt Apelāciju padomes apgalvojumam, kas izklāstīts Apstrīdētā lēmuma 17. punktā, saskaņā ar kuru Spānijas patērētājam, saskaroties ar vārdisku elementu, kas sastāv no vārda, šajā gadījumā — "Julián", un diviem uzvārdiem, šajā lietā — "Murúa" un "Entrena", ir tendence abstrahēties no vārda un otrā uzvārda. Gluži otrādi — tādā tiesību sistēmā, kāda pastāv Spānijā, kurā personu civilstāvoklis ir balstīts uz diviem uzvārdiem, pēc prasītāja domām, svarīga ir katras attiecīgā vārdiskā elementa sastāvdaļas atšķirtspēja.

17 Attiecībā uz konceptuālo salīdzinājumu prasītājs uzskata, ka šajā ziņā starp konfliktējošiem apzīmējumiem pastāv pietiekami daudz atšķirību, jo reģistrācijai pieteikto preču zīmi, starp citu, veido paša pieteicēja vārds. Šajā sakarā un papildus prasītājs uzskata, ka persona, kas iestājusies lietā, nevar piesavināties ekskluzīvā kārtā vārdu "Murúa" tā, ka tas liedz prasītājam lietot savu uzvārdu. Šī argumenta pamatojumā prasītājs min Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 6. panta 1. punktu par preču zīmes darbības ierobežojumiem, kā arī ITSB agrāko lēmumu praksi.

18 Turklāt, lai gan prasītājs apzinās, ka valsts tiesu lēmumi nav saistoši ne ITSB, ne Pirmās instances tiesai, viņš tomēr vērš tās uzmanību uz faktiskajiem apstākļiem, kas nošķir šo lietu no lietas, kurā pasludināts *Tribunal Supremo* [Spānijas Augstākās tiesas] 1994. gada 20. jūnija spriedums Nr. 559/1994 starp šiem pašiem lietas dalībniekiem. It īpaši prasītājs uzsver to, ka šajā lietā attiecīgā Spānijas valsts preču zīme "Julián Murúa Entrena", kuras spēkā neesamību pasludināja *Tribunal Supremo*,

bija veidota — pretēji šajā lietā apskatāmajai preču zīmei — vienīgi no iepriekš minētajiem vārdiskajiem elementiem, un apgalvo, ka šajā lietā piemērotās Spānijas tiesību normas ir novecojušas.

19 Visbeidzot, lai gan prasītājs piekrīt, ka persona, kas iestājusies lietā, ir nopirkusi daļu savu preču zīmju no prasītāja tēva, prasītājs ir pārsteigts par faktu, ka līdzīgi personai, kas iestājusies lietā, var uzskatīt, ka pastāv sajaukšanas iespēja starp preču zīmēm, kas ilgu laika periodu miermīlīgi ir līdzās pastāvējušas Spānijā, kā arī Dānijā. Turklāt prasītājs ir iesniedzis vairākus dokumentus, kas pievienoti viņa prasības pieteikumam, ar mērķi pierādīt, ka pastāv liels skaits Spānijā veiktu reģistrāciju [reģistrētu preču zīmju], kuras ietver vārdu "Murúa" un kuras, pēc viņa domām, liecina, ka konfliktējošo preču zīmju miermīlīga līdzāspastāvēšana tirgū ir iespējama. Tāpat prasītājs pievieno savam prasības pieteikumam citus dokumentus, kas liecina, ka vīnkopības nozarē tirgū līdzās pastāv vairākas reģistrācijas, lai arī daudzas no tām ietver kopējus vārdiskos elementus.

20 Vispirms ITSB norāda, ka prasības pieteikumam pievienotie dokumenti, kas paredzēti, lai pierādītu, ka Spānijā miermīlīgi līdzās pastāv daudzas vārdu "Murúa" ietverošas reģistrētas preču zīmes, pirmo reizi ir iesniegti procesā Pirmās instances tiesā un līdz ar to ir nepieņemami.

21 Attiecībā uz lietas būtību atgādinājis, ka Apelāciju padome izvērtēja vienīgi sajaukšanas iespēju starp konfliktējošām preču zīmēm no Spānijas patērētāja viedokļa, ITSB noraida prasītāja prasījumus.

22 Pirmkārt, ITSB izklāsta, ka attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi vārdiskais elements "Julián Murúa Entrena", pateicoties tā dominējošam novietojumam apzīmējumā, veido dominējošo elementu. Turpretī ITSB uzskata, ka tajā ietvertajiem

grafiskajiem elementiem ir dekoratīvs vai papildinošs raksturs tādēļ, ka tos parasti lieto vīna etiķetēs.

23 To precizējis, ITSB, otrkārt, uzskata, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošā elementa salīdzinājums ar agrāko preču zīmi uzrāda zināmu vizuālo līdzību. Lai gan ITSB piekrīt prasītāja vērtējumam attiecībā uz etiķetes īpašo nozīmi vīnkopības nozarē, tomēr, atbilstoši ITSB uzskatam, nav noliedzams, ka patērētājs ir pieradis par vīna atšķirošo apzīmējumu uzskatīt vārdisko elementu, kuru tas identificē.

24 Attiecībā uz fonētisko salīdzinājumu, lai gan ITSB norāda, ka Apstrīdētais lēmums nesniedz secinājumus šajā sakarā, tas tomēr uzskata, ka konfliktējošie apzīmējumi ir fonētiski līdzīgi.

25 Attiecībā uz konceptuālo līdzību ITSB uzskata, ka parasti šāda līdzība pastāv, ja attiecīgās sabiedrības daļas uztverē abiem konfliktējošiem apzīmējumiem ir kopēja semantiski identiska vai līdzīga sastāvdaļa. Šajā lietā, atbilstoši ITSB viedoklim, abu konfliktējošo apzīmējumu konceptuāli kopīgo elementu veido fakts, ka tie ietver spāņu izcelsmes vārdu un uzvārdus, ko kā tādus uztver attiecīgā sabiedrības daļa, tādējādi uzvārds "Murúa" izrādās esam reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskās sastāvdaļas galvenais elements, turpretī agrākajā preču zīmē tas ir vienīgais elements.

26 Turklāt, lai gan ITSB piekrīt, ka no Spānijas civilstāvokļa viedokļa fiziskas personas identificē ar diviem personvārdiem, tomēr tas uzskata, ka pirmajam uzvārdam ir svarīgāka nozīme nekā otrajam, jo attiecīgā sabiedrības daļa ir pieradusi identificēt personas tikai pēc to pirmā uzvārda. Atbilstoši ITSB uzskatam, no tā izriet, ka starp

abiem konfliktējošiem apzīmējumiem pastāv augsta līmeņa konceptuālā līdzība sakarā ar vārda "Murúa" esamību šajos apzīmējumos.

27 Tas ļauj ITSB secināt, ka starp abām konfliktējošām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja, ņemot vērā konfliktējošo preču zīmju apzīmēto preču identitāti, ko prasītājs neapstrīdēja, un Apstrīdētajā lēmumā norādīto konfliktējošo apzīmējumu līdzību. It īpaši ITSB uzsver, ka patērētājs, kas pazīst ar agrāko preču zīmi apzīmēto vīnu, saskaras ar objektīvu iespēju uzskatīt ar etiķeti, kas ietver nosaukumu "Julián Murúa Entrena", identificēto vīnu par jaunu produktu, ko piedāvā tas pats uzņēmums, kas tirgo ar agrāko preču zīmi apzīmēto vīnu. Turklāt ITSB uzsver, ka prasītāja piezīme attiecībā uz preču un preču zīmju līdzības savstarpējās saistības principa nepiemērošanu noteiktos apstākļos ir atstājama bez ievērības, jo prasītājs minētos apstākļus nekādi nerakstūro.

28 Treškārt, attiecībā uz iepriekš 18. punktā minēto *Tribunal Supremo* lēmumu ITSB uzskata, ka, lai gan tam nav saistoši valsts tiesu pieņemtie lēmumi, *Tribunal Supremo* lēmuma pamatojuma faktiskie un tiesiskie elementi var būt lietderīgi strīda risinājumam. It īpaši ITSB uzskata, no vienas puses, ka šis lēmums atspēko prasītāja argumentus, atbilstoši kuriem konfliktējošās preču zīmes ir miermīlīgi līdzās pastāvējušas Spānijas teritorijā, un, no otras puses, ka tas nepārprotami liecina par prasītāja nodomu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt vārdisku apzīmējumu, par kuru bija runa *Tribunal Supremo* spriedumā, šoreiz iekļaujot to grafiskā preču zīmē.

29 Visbeidzot, ITSB noraida arī prasītāja izvirzītos iebildumus attiecībā uz personas, kas iestājusies lietā, nolūku piesavināties viņa uzvārdu, precizējot, no vienas puses, ka preču zīmes iedarbības ierobežojums kļūst nozīmīgs, tikai tiklīdz tā ir reģistrēta. No otras puses, ITSB uzskata, ka personu vārda brīva pieejamība izriet no iepriekš minētajā *Tribunal Supremo* spriedumā sniegtajiem norādījumiem, atbilstoši kuram

personvārds nav izslēgts no sajaukšanas iespējas pārbaudes, ja tirgus dalībnieks vēlas to izmantot kā preču zīmi. Līdz ar to, atbilstoši ITSB nostājai, šajā lietā Apelāciju padome ir pareizi uzskatījusi, ka preču zīmes iedarbības ierobežojums nekādi neietekmē konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespējas vērtējumu.

30 Persona, kas iestājusies lietā, vispirms atgādina, ka tā ir kļuvusi par agrākās preču zīmes īpašnieci cesijas līguma rezultātā, kas saskaņā ar Spānijas tiesībām noslēgts ar prasītāja tēvu. Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka līdz ar to prasītājs tagad nevar kavēt šīs preču zīmes ekskluzīvu lietošanu. Starp citu, persona, kas iestājusies lietā, iebilst arī pret prasītāja apgalvojumu, atbilstoši kuram agrākā preču zīme Spānijas teritorijā ilgu laiku ir līdzās pastāvējusi prasītāja agrākai Spānijas preču zīmei "Julián Murúa Entrena", kas ietver to pašu vārdisko elementu, kuru ietver reģistrācijai pieteiktā preču zīme. Lietas, kurā starp šiem pašiem lietas dalībniekiem pieņemts iepriekš minētais *Tribunal Supremo* spriedums, faktisko apstākļu kopums liecina par gluži pretējo.

31 Attiecībā uz Apelāciju padomes vērtējumu, balstoties uz konfliktējošo apzīmējumu salīdzināšanu, persona, kas iestājusies lietā, būtībā piekrīt ITSB paustajai nostājai. Attiecībā uz šajā lietā pirmā uzvārda svarīgumu tā piebilst, ka agrāk — periodā, kad prasītājs lietoja Spānijas vārdisko preču zīmi "Julián Murúa Entrena", pirms tā tika atcelta ar iepriekš minēto *Tribunal Supremo* spriedumu — prasītajam ne reizi nav ienācis prātā lietot savu otro uzvārdu, turpretī savu pirmo uzvārdu viņš ir lietojis vairākkārt.

32 Attiecībā uz konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēju persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka šī iespēja ir diezgan reāla, jo papildus Apelāciju padomes veiktajam vērtējumam, kuram jāpiekrīt, šī sajaukšana tika atzīta jau agrāk. Šajā sakarā nav nozīmes prasītāja apsvērumiem, norādot etiķešu svarīgumu un citu preču zīmju esamību, kas ietver vārdu "Murúa". Runājot par pirmo punktu, persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka etiķete, ko vienmēr atveido pēc preču zīmes reģistrācijas, gadījumā, ja pieteikto preču zīmi reģistrētu, būtu papildu sajaukšanas faktors tiktāl,

ciktāl tā atsauktos ne tikai uz preču zīmes īpašnieka vārdu, bet arī uz uzņēmuma juridisko adresi. Šajā lietā prasītāja un personas, kas iestājusies lietā, juridiskās adreses vietas ir identiskas. Līdz ar to attiecīgā sabiedrības daļa varētu uzskatīt, ka ar konfliktējošām preču zīmēm apzīmētās preces piedāvā viens un tas pats uzņēmums vai, attiecīgajā gadījumā, saimnieciski saistīti uzņēmumi. Attiecībā uz otro punktu persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka prasītāja norādītās preču zīmes nav nozīmīgas, jo tās apzīmē dažādas citas preces, bet ne vīnu, un principā nekas neiestājas pret to, lai tās reģistrētu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

33 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, reģistrācijai pieteikto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja.

34 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena uzņēmuma vai, attiecīgā gadījumā, ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir vērtējama visaptveroši, atbilstoši tam, kā vērā ņemamā sabiedrības daļa uztver attiecīgās preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši apzīmējumu līdzības savstarpējo saistību un apzīmēto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB*/ITSB — *Giorgio Beverly Hills* (*GIORGIO BEVERLY HILLS*), *Recueil*, II-2821. lpp., 31.-33. punkts un tajos minētā judikatūra).

35 Tāpat no pastāvīgās judikatūras izriet, ka attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību sajaukšanas iespējas visaptverošam vērtējumam ir jābalstās uz to radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirīgos un dominējošos elementus (Pirmās instances tiesas 2003. gada 14. oktobra spriedums lietā T-292/01 *Phillips-Van Heusen*/ITSB — *Pash Textilvertrieb und Einzelhandel* (*BASS*), *Recueil*, II-4335. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par attiecīgo sabiedrības daļu

36 Šajā lietā attiecībā uz agrākām preču zīmēm, kā tas tika norādīts arī iepriekš 6. punktā, iebildumi bija balstīti gan uz vārdisku preču zīmi Nr. 865 063, kas reģistrēta Spānijā, gan uz starptautisku vārdisku preču zīmi Nr. 482 779, kas ir aizsargāta Vācijā, Francijā, Austrijā, Šveicē un Beniluksa valstīs. Tātad attiecīgā sabiedrības daļa principā ir Spānijas, Vācijas, Francijas, Austrijas, Šveices un Beniluksa valstu teritorijā esošā sabiedrība.

37 Tomēr pietiek ar to, ka sajaukšanas iespēja attiecīgās sabiedrības daļas uztverē tiek konstatēta vienā no iepriekš minētajām dalībvalstīm, lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto atteikuma pamatojumu.

38 Tomēr ir jānorāda, ka Apelāciju padome tikai pārbaudīja konfliktējošo apzīmējumu līdzību un sajaukšanas iespēju atbilstoši Spānijas sabiedrības daļas uztverei, izdarot tieši neizteiktus secinājums, ka šīs pārbaudes rezultāts attiecas uz visām personas, kas iestājusies lietā, agrākajām "preču zīmēm".

39 Nespriežot par šādas pieejas likumību, ir jāprecizē, ka jebkādi apsvērumi attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un personas, kas iestājusies lietā, agrākās starptautiskās preču zīmes līdzības pakāpi var būt nozīmīgi tikai tādā gadījumā, ja Pirmās instances tiesa, pamatojoties uz prasītāja izvirzītajiem argumentiem, izslēgtu — pretēji tam, ko darīja Apelāciju padome — reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un Spānijā reģistrētas agrākas preču zīmes sajaukšanas iespējas esamību no Spānijas sabiedrības viedokļa.

40 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai — kā to norāda prasītājs — Apelāciju padome, konstatējot konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēju no Spānijas sabiedrības viedokļa, nav pārkāpusi minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

41 Šajā lietā prāva ir par apzīmējumu salīdzināšanu. Konfliktējošo preču zīmju apzīmēto preču identiskums netiek apstrīdēts.

Par apzīmējumu līdzību

42 Nav noliedzams, ka Spānijas sabiedrība reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko elementu uztver vienkārši kā personvārdu (vārdu un uzvārdus) un agrāko preču zīmi — kā uzvārdu. Tāpat nav noliedzams, ka pirmais uzvārds, kas veido reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko elementu, un vienīgais agrāko preču zīmi veidojošais elements ir identiski.

43 Tātad prāva ir galvenokārt par jautājumu, vai — kā to uzsver prasītājs — ar grafisko elementu, vārda un otrā uzvārda esamību reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē pietiek, lai izslēgtu jebkādu sajaukšanas iespēju no Spānijas patērētāja viedokļa, vai, gluži pretēji, vārda "Murúa" esamība reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē veido dominējošo elementu attiecīgās sabiedrības daļas uztverē, kas varētu sajaukt reģistrācijai pieteikto preču zīmi ar agrāko preču zīmi.

44 Pirms tiek izvērtēts šis jautājums, ir jāizsaka divas ievada piezīmes.

45 No vienas puses, attiecībā uz prasītāja argumentu, kas balstīts uz Direktīvas 89/104 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir jāatgādina, ka šis noteikums attiecas uz tiesību, ko valsts preču zīme piešķir tās īpašniekam, ierobežojumiem komercdarbībā, it īpaši paredzot, ka tās īpašnieks nevar aizliegt trešai personai izmantot savu vārdu vai adresi ar nosacījumu, ka tās izmanto saskaņā ar godīgu praksi rūpnieciskās vai komerciālās lietās.

46 Līdz ar to šis noteikums nav ņemams vērā Kopienas preču zīmes reģistrācijas procesa ietvaros, jo tas nepiešķir trešām personām tiesības lietot savu vārdu vai adresi kā preču zīmi, kā to, šķiet, uzskata prasītājs (skat. Tiesas 2004. gada 16. septembra spriedumu lietā C-404/02 *Nichols*, Krājums, I-8499. lpp., 33. punkts, un, attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 12. pantu, Pirmās instances tiesas 2004. gada 31. marta spriedumu lietā T-20/02 *Interquell*/ITSB — *SCA Nutrition* (*HAPPY DOG*), *Recueil*, II-1001. lpp., 56. punkts).

47 No otras puses, ir jāprecizē, ka iepriekš 34. un 35. punktā minētā judikatūra ir pilnā apmērā piemērojama pieteikumam kā Kopienas preču zīmi reģistrēt no vairākiem personvārdiem sastāvošu apzīmējumu.

48 Ir jāatgādina, ka, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 4. pantu, "Kopienas preču zīme var tikt izveidota no visiem apzīmējumiem, ko var attēlot grafiski, it īpaši no vārdiem — tostarp personvārdiem [..] — ar nosacījumu, ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem".

49 Tātad pieteikumam kā Kopienas preču zīmi reģistrēt apzīmējumu, kas pilnībā vai daļēji ietver vienu vai vairākus personas vārdus, ir piemērojami vērtējuma kritēriji, kurus piemēro citu kategoriju preču zīmju reģistrācijai. Šādi apzīmējumi var veidot Kopienas preču zīmi Regulas Nr. 40/94 izpratnē ar nosacījumu, ka ar šo apzīmējumu palīdzību iespējams parādīt viena uzņēmuma preču un pakalpojumu atšķirību no citu uzņēmumu precēm un pakalpojumiem, un neviens no Regulas Nr. 40/94 nosacījumiem neparedz atšķirīgus vērtējuma kritērijus šāda veida apzīmējumu reģistrācijai, salīdzinot ar citiem apzīmējumiem, kas var veidot Kopienas preču zīmi. Turklāt, kā jau tas tika nospriests, kritēriji, pēc kuriem ir jānovērtē preču tādas zīmes atšķirtspēja, kuru veido personas vārds, ir tādi paši kā tie, kas piemērojami citiem preču zīmju veidiem (iepriekš 46. punktā minētā sprieduma lietā *Nichols* 25. punkts); tāpat ir jārīkojas, izvērtējot sajaukšanas iespēju starp reģistrācijai pieteikto Kopienas preču zīmi un agrāko preču zīmi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ja šajā regulā nav paredzēts pretējs noteikums (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. marta spriedumu lietā T-185/03 *Fusco/* ITSB — *Fusco International* (*ENZO FUSCO*), Krājums, II-715. lpp., 45. punkts).

50 No tā izriet, ka apzīmējumu, kas ietver fiziskas personas vārdu un uzvārdus, nevar reģistrēt kā Kopienas preču zīmi, ja tas nonāk pretrunā reģistrācijas atteikuma pamatojumam pēc agrākas preču zīmes īpašnieka iesniegtajiem iebildumiem.

51 Vadoties pēc šiem iepriekšējiem precizējumiem, vispirms ir jākonstatē, ka prasītāja arguments, atbilstoši kuram Apelāciju padome kļūdaini ir aprobežojusies tikai ar konfliktējošo apzīmējumu vārdisko elementu salīdzināšanu, nav atbalstāms.

52 Ir jāatgādina, ka, atbilstoši judikatūrai, kombinētu preču zīmi var uzskatīt par līdzīgu kādai citai preču zīmei, kas ir identiska vai līdzīga vienam no kombinētās preču zīmes elementiem, tikai tad, ja tas ir kombinētas preču zīmes radītā kopējā iespaida dominējošais elements. Tā tas ir, ja šis elements viens pats var dominēt šīs preču zīmes attēlā, ko attiecīgā sabiedrības daļa patur prātā, tādā veidā, ka citiem šīs preču zīmes elementiem ir nebūtiska nozīme tās radītajā kopējā iespaidā (Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-6/01 *Matratzen Concord*/ITSB — *Hukla Germany* (*MATRATZEN*), *Recueil*, II-4335. lpp., 33. punkts, un 2004. gada 6. jūlija spriedums lietā T-117/02 *Grupo El Prado Cervera*/ITSB — *Héritiers Debuschewitz* (*CHUFAFIT*), Krājums, II-2073. lpp., 45. punkts).

53 Šāda pieeja nenozīmē, ka tiek ņemts vērā tikai viens kombinētas preču zīmes elements, lai to salīdzinātu ar citu preču zīmi. Salīdzinājums ir jāveic, analizējot attiecīgās preču zīmes kopumā. Tomēr tas neizslēdz iespēju, ka zināmos apstākļos kombinētas preču zīmes attiecīgajai sabiedrības daļai radītajā kopējā iespaidā dominē viens vai vairāki tās elementi (iepriekš 52. punktā minētā sprieduma lietā *MATRATZEN* 34. punkts).

54 Attiecībā uz kombinētas preču zīmes viena vai vairāku elementu dominējošo raksturu it īpaši ir jāņem vērā katra šī elementa raksturīgās iezīmes salīdzinājumā ar citu elementu raksturīgajām iezīmēm. Bez tam un papildus var ņemt vērā dažādu elementu attiecīgo vietu kombinētas preču zīmes konfigurācijā (iepriekš 52. punktā minētā sprieduma lietā *MATRATZEN* 35. punkts).

55 Šajā lietā ir jāatgādina — Apstrīdētā lēmuma 17. punktā Apelāciju padome uzskatīja, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafiskajam elementam, kas ataino

tradicionālu koku un vīnu lauku ieskautu lauku saimniecību, ir vāja atšķiroša vērtība attiecībā uz precēm, kas apzīmētas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un ka līdz ar to šīs preču zīmes, proti, "Julían Murúa Entrena", vārdiskais elements dominē apzīmējuma kopējā radītajā iespaidā.

56 Šo vērtējumu var tikai apstiprināt. Attiecībā uz tādu preci kā vīns, koku un vīna lauku ieskautas lauku saimniecības atainojums neveido elementu, kas attiecīgajai sabiedrības daļai ļautu šo grafisko sastāvdaļu iegaumēt kā tādu, kura dominē reģistrācijai pieteiktās preču zīmes attēlā, kas saglabājas attiecīgas sabiedrības atmiņā. Turpretī, kā to pareizi norāda arī ITSB, patērētāji ir pieraduši apzīmēt un atpazīt vīnu, ņemot vērā vārdisko elementu, kas kalpo tā identificēšanai, gan tad, kad šis elements apzīmē vīnkopi, gan tad, kad tas apzīmē zemes gabalu, uz kura vīns ir ražots.

57 Šis vērtējums ir jāattiecina uz ģerboņu esamību, kas izvietots zem reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā elementa. Turklāt ir jānorāda, ka, ņemot vērā minēto ģerboņu attēlojuma novietojumu un izmēru reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē, tie veido tikai dekoratīvu elementu bez reālas nozīmes, kā to atzīmējusi arī Iebildumu nodaļa. Tātad šis elements attēlā nav tik dominējošs, lai attiecīgā sabiedrības daļa to iegaumētu reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē.

58 Turklāt nedarbojas prasītāja izvirzītais iebildums attiecībā uz vīnu etiķešu svarīgumu Eiropas Kopienā, kas ITSB liedz tiesības noteikt dominējošus un atšķirīgus elementus reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē.

59 Protams, ir tiesa, ka, atbilstoši Regulai Nr. 1493/1999, etiķetes veido galveno nosacījumu šajā regulā norādīto vīnu apzīmēšanai.

60 Tomēr šī īpašība neiestājas pret to, ka nolūkā piemērot Regulu Nr. 40/94, ja etiķetē ir ietverta tāda preču zīme kā reģistrācijai pieteiktā Kopienas preču zīme, ITSB var pārbaudīt šo preču zīmi iebildumu procesa ietvaros, kas ierosināts, piemērojot šo regulu, lai noteiktu vienu vai vairākus dominējošos un atšķirīgos elementus.

61 Starp citu, ir jānorāda, ka ITSB veiktā pārbaude neapstrīd etiķešu svarīgumu patērētāju aizsardzībā, kas ir skaidri norādīts Regulas Nr. 1493/1999 mērķis. Gluži pretēji, šī pārbaude kalpo patērētāju aizsardzībai, ļaujot nodrošināt, ka vīna etiķetē ietverta preču zīme nevar izraisīt sajaukšanas iespēju no patērētāju viedokļa, it īpaši attiecībā uz fizisko vai juridisko personu identitāti, kas ir iesaistīta konkrētā produkta ražošanā vai izplatīšanā Regulas Nr. 1493/1999 48. panta un VII pielikuma F punkta izpratnē.

62 Šādos apstākļos pirmais prasītāja arguments ir noraidāms.

63 Turpinot prasītājs uzsver — Apelāciju padome nepareizi uzskatījusi, ka reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē pirmais uzvārds "Murúa" veido dominējošo elementu vārdu savienojumā "Julián Murúa Entrena".

64 Ir jāatgādina, ka, lai noteiktu uzvārda "Murúa" dominējošo raksturu reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē, Apelāciju padome Apstrīdētā lēmuma 17. punktā norādīja:

"[..] Spānijā preču zīmē, ko veido tās īpašnieka vārds un uzvārdi, pirmais uzvārds ir īpaši svarīgs, jo vidusmēra patērētājs ir pieradis izlaist vārdu un otro uzvārdu. Līdz ar to reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un preču zīmes, uz [kuru] ir pamatoti iebildumi, dominējošais elements ir identisks."

65 Ir jākonstatē, ka Apelāciju padomes lēmuma pamatojums attiecībā uz pirmā uzvārda pārākumu Spānijā raksturojams kā sistemātisks, ko vajadzētu niansēt. Nevar izslēgt, ka atbilstoši katras atsevišķas lietas apstākļiem apzīmējumam, ko veido vārds un divi uzvārdi un kas pieteikts Kopienas preču zīmes reģistrācijai, Spānijas sabiedrības uztverē var piemist atšķirtspēja it īpaši tādēļ, ka otra uzvārda esamība arī var veidot attiecīgā apzīmējuma dominējošo elementu.

66 Tomēr Apelāciju padome šajā lietā pareizi uzskata, ka reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei atšķirtspēju piešķir uzvārds "Murúa" un līdz ar to tas veido dominējošo elementu.

67 Vispirms ir jāatgādina, ka no personu vārdiem veidotu apzīmējumu uztvere dažādās Eiropas Kopienas valstīs var atšķirties (iepriekš 49. punktā minētā sprieduma lietā *ENZO FUSCO* 52. punkts).

68 Šajā lietā prasītājs piekrīt, ka vārds "Julián", kas parādās reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskajā apzīmējumā, Spānijā ir samērā izplatīts un tam tātad nav īpašas atšķirtspējas.

69 Attiecībā uz jautājumu par to, vai Spānijā attiecīgā sabiedrības daļa reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē vispārēji pievērš vairāk uzmanības uzvārdam "Murúa" nekā uzvārdam "Entrena", Pirmās instances tiesa uzskata, ka šīs valsts judikatūra, lai arī tā nav saistoša Kopienu iestādēm, var sniegt lietderīgas norādes.

70 Šajā sakarā ir jāņem vērā *Tribunal Supremo* 1994. gada 20. jūnija spriedums Nr. 559/1994, kas tika pasludināts starp lietas dalībniekiem šajā instancē un kas tika iesniegts administratīvā procesa laikā ITSB.

71 Ir jāatgādina, ka šajā lietā, kas pretstata prasītāju un personu, kas iestājusies lietā, *Tribunal Supremo* nosprieda, ka vārdiskā preču zīme "Julián Murúa Entrena", kas reģistrēta Spānijā un attiecībā uz tām pašām precēm, ko apzīmē reģistrācijai pieteiktā preču zīme, ir jāatceļ tādēļ, ka Spānijas sabiedrības uztverē pastāvēja sajaukšanas iespēja ar agrāko vārdisko preču zīmi "MURÚA", kuras īpašniece ir persona, kas iestājusies lietā, un kura ir par pamatu iebildumiem ITSB. Precīzāk, *Tribunal Supremo* norādīja, ka no vēlākas preču zīmju "Viñas Murúa" un "Murúa" reģistrācijas izriet, ka uzvārds "Murúa" veido šīs preču zīmes galveno elementu. Sajaukšanas iespēju apstiprināja fakts, ka ar atbildētāju (t.i., šajā lietā prasītāju) nesaistītas personas bez minētā atbildētāja līdzdalības, klasificējot "Rioja" vīnu, jauc

preču zīmes "Murúa" un "Bodegas Murúa, SA", no vienas puses, un "Bodegas Murúa Entrena, SA", no otras puses, un uzskata, ka ar preču zīmi "Murúa" apzīmēto vīnu piedāvā abi uzņēmumi, ko atzīst arī pats prasītājs, piedēvējot šo kļūdu trešām personām. Šādā kontekstā *Tribunal Supremo* nolēma: "tā kā "Murúa" veido vīnu identificēšanas elementu un ja tas ir šis vārds, kas pēc atbildētāja pieteikuma izraisīja atteikumu reģistrēt preču zīmes "Murúa Gangutia" un "Heredad Murúa Gangutia", ir skaidrs, ka administratīvā līmenī bija jānoraida preču zīmes "Julián Murúa Entrena" reģistrācija un ka pašreiz tā ar tiesas nolēmumu ir jāatceļ".

72 Tāpēc ir jāuzskata — tā kā netika pierādīts pretējais, attiecīgās sabiedrības daļas uztvere saistībā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi neatšķiras no tās, kuru konstatēja *Tribunal Supremo* un kura šai pašai sabiedrībai veidojas saistībā ar vārdisko preču zīmi "Julían Murúa Entrena". Neskatoties uz grafisko elementu esamību reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē, tie — kā tas tika nospriests iepriekš 56. un 57. punktā — nav dominējoši attēlā, kuru saistībā ar šo preču zīmi iegaumē attiecīgā sabiedrības daļa.

73 Otrkārt, ir jānorāda, ka no vizuālā viedokļa vārds "Murúa" parādās reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā elementa centrā un veido vertikālu taisni ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes grafisko elementu, it īpaši ar tās heraldikas elementiem. Šī reģistrācijai pieteiktās preču zīmes konfigurācija, salīdzinot ar vārdu vai otro uzvārdu, izceļ uzvārdu "Murúa".

74 Treškārt, noteikti ir jākonstatē, ka no fonētiskā viedokļa reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskais elements atšķiras no agrākās preču zīmes ar vārda "Julián" un

uzvārda "Entrena" esamību, tomēr ir jāprecizē — kā to tiesas sēdes laikā norāda arī prasītājs, minot dažādu vīnu nosaukumu piemērus —, ka Spānijas patērētāji parasti neizrunā visu vīna nosaukumu, jo tiem ir tendence to saīsināt. Tāpat šis Iebildumu nodaļas izceltais apstāklis ir pietiekams, lai uzskatītu, ka fonētiskā ziņā Spānijas patērētājiem galvenokārt ir tendence reģistrācijai pieteikto preču zīmi izrunāt saīsinātā veidā, visbiežāk atsaucoties uz vārdu "Murúa" — prasītāja pirmo uzvārdu.

75 No tā izriet, ka šajā lietā nav jāatceļ Apelāciju padomes vērtējums, kam piekrīt arī Iebildumu nodaļa, atbilstoši kuram uzvārds "Murúa" — prasītāja pirmais uzvārds, kas veido reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdisko apzīmējumu — ir dominējošs attēlā, kuru saistībā ar šo preču zīmi iegaumē Spānijas sabiedrība.

76 Līdz ar to Apelāciju padome pareizi ir uzskatījusi, ka konfliktējošie apzīmējumi ir līdzīgi, jo reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskā apzīmējuma dominējošais elements un vienīgais agrākās preču zīmes elements ir identiski.

Par sajaukšanas iespēju

77 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai sajaukšanas iespēja pieprasa zināmu savstarpēju saistību starp vērā ņemamiem faktoriem un it īpaši preču zīmju savstarpējo līdzību un to preču vai pakalpojumu līdzību, kurus šī preču zīme aptver. Turklāt apzīmēto preču un pakalpojumu vāju līdzības pakāpi var kompensēt augstas pakāpes līdzība

starp apzīmējumiem (pēc analoģijas skat. Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 17. punkts, un attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 piemērošanu — iepriekš 34. punktā minēto spriedumu *GIORGIO BEVERLY HILLS*, 32. punkts).

78 Šajā lietā ir jāatgādina, no vienas puses, ka ar konfliktējošām preču zīmēm apzīmētās preces neapšaubāmi ir identiskas un, no otras puses, ka konfliktējošie apzīmējumi ir līdzīgi. Šis apstāklis ļauj secināt, ka starp konfliktējošām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja, jo Spānijas vidusmēra patērētājs, sastopoties ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes apzīmēto preci, varētu uzskatīt, ka šai precei ir tāda pati komerciālā izcelsme kā ar agrāko preču zīmi apzīmētajām precēm. Starp citu, ir jāuzsver — nav arī apstrīdams, ka uzvārdam "Murúa", kas ir kopīgs konfliktējošiem apzīmējumiem, ir viena izcelsme, proti, tas ir prasītāja tēva uzvārds — tā cilvēka uzvārds, kurš cedēja Spānijā reģistrēto agrāko preču zīmi personai, kas iestājusies lietā. Šis faktiskais apstāklis vairo iespēju, ka Spānijas patērētājs uzskatīs, ka prasītāja precēm un agrākās preču zīmes īpašnieka precēm ir viena un tā pati komerciālā izcelsme. Šī paša iemesla dēļ turklāt ir ļoti iespējams — kā to norāda arī ITSB —, ka attiecīgā sabiedrības daļa neredz vārda un uzvārda "Entrena" pievienošanā reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē veidu, kā atšķirt vīna šķirni, kuru piedāvā agrākās preču zīmes īpašnieka uzņēmums vai vismaz ar personas, kas iestājusies lietā, uzņēmumu ekonomiski saistīts uzņēmums.

79 Šis apsvērums nav atceļams ar citiem prasītāja argumentiem.

80 Vispirms, kas attiecas uz prasītāja apgalvojumu, atbilstoši kuram noteiktos apstākļos varētu izslēgt judikatūras iedibināto preču un preču zīmju līdzības savstarpējās saistības principu, pietiek konstatēt — pieņemot, ka šāda izslēgšana pat būtu iespējama, prasītājs nav iesniedzis nevienu elementu, kas pamatotu minēto apgalvojumu.

81 Turklāt attiecībā uz sākotnējam prasības pieteikumam pievienotajiem lietas materiāliem, kas kalpo, lai pierādītu vārdu "Murúa" ietverošo preču zīmju šķietami miermīlīgu līdzāspastāvēšanu, ir jānorāda, ka šie lietas materiāli pirmo reizi tika iesniegti tikai Pirmās instances tiesā un ir nepieņemami, un nav jāizvērtē to pierādošais spēks (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā T-247/01 *eCopy*/ITSB (*ECOPY*), *Recueil*, II-5301. lpp., 49. punkts, un 2003. gada 3. jūlija spriedumu lietā T-129/01 *Alejandro*/ITSB — *Anheuser-Busch* (*BUDMEN*), *Recueil*, II-2251. lpp., 67. punkts). Jebkurā gadījumā attiecībā uz to, ka lietas materiāli ietver norādi uz prasītāja tiesas sēdes laikā izteikto apgalvojumu, atbilstoši kuram Spānijas vārdiskā preču zīme "Julián Murúa Entrena" un agrākā preču zīme līdzās pastāvēja Spānijas tirgū, ir jākonstatē — ar to, ka *Tribunal Supremo* atcēla iepriekš minēto prasītāja vārdisko preču zīmi, pamatojot to ar sajaukšanas iespēju starp šo preču zīmi un agrāko preču zīmi no Spānijas sabiedrības viedokļa, pietiek, lai pierādītu, ka apgalvojums par šķietamo preču zīmju "miermīlīgu līdzāspastāvēšanu" nav patiess.

82 Turklāt par nepieņemamu ir jāatzīst arī būtiskākā minētajam prasības pieteikumam pievienoto lietas materiālu daļa, kas kalpo, lai pierādītu, ka tirgū vīnkopības nozarē miermīlīgi līdzās pastāv vairākas reģistrācijas [vairākas reģistrētas preču zīmes], no kurām daudzām ir kopēji vārdiskie elementi, jo tie pirmoreiz tika pieminēti procesā Pirmās instances tiesā.

83 Turpretī attiecībā uz dokumentiem, kas pievienoti saistībā ar personvārdiem Faustīno [*Faustino*], Medrano [*Medrano*] un Palasioss [*Palacios*], kuri tika minēti ITSB, šie lietas materiāli ir pieņemami, tomēr tiem nav nozīmes. Šajos lietas materiālos minētās valsts reģistrācijas attiecas uz preču zīmēm, kam nav nekādas saiknes ar konfliktējošām preču zīmēm. Šiem lietas materiāliem un argumentiem, kas kalpo kā atbalsts, tātad nav nozīmes, analizējot sajaukšanas iespēju starp šajā lietā konfliktējošām preču zīmēm (skat. iepriekš 81. punktā minētā sprieduma lietā *BUDMEN* 63. punktu).

84 Visbeidzot, attiecībā uz prasītāja uzskatu, atbilstoši kuram pastāv attiecīgo preču zīmju miermīlīga līdzās pastāvēšana Dānijā, pietiek norādīt, ka šis arguments ir nesvarīgs, jo personas, kas iestājusies lietā, agrākā preču zīme nav aizsargāta Dānijā.

85 Ja sajaukšanas iespēja pastāv vienā dalībvalstī, šajā gadījumā Spānijā, ar to pietiek, lai noraidītu pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, kā tas tika atgādināts iepriekš 39. punktā. Tātad nav jāspriež par Apelāciju padomes atzīto sajaukšanas iespēju starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāko starptautisko preču zīmi, kas ir aizsargāta Vācijā, Francijā, Austrijā Šveicē un Beniluksa valstīs.

86 Tā kā vienīgais izvirzītais pamats — apgalvojums par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu — nav dibināts, tad prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

87 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) prasītājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Legal Mengozzi Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 13. jūlijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

H. Legal